

adgang til betalt hjemrejse for sig og deres familie hvert andet år eller, som foreslået af ekspertudvalget, hvert tredje år.

Plenarforsamlingen vedtog med 35 stemmer mod 11, medens 3, deriblandt Danmark, afholdt sig fra at stemme, at der også i fremtiden hvert andet år skal gives en betalt hjemrejse for funktionærer.

c) Ophævelse af det „ekspatrieringstillæg“, der i de senere år er blevet uddelt til de i New York arbejdende og udenfor De Forenede Stater rekruterede funktionærer, og dettes afløsning med et „repatrieringstillæg“; det nye tillæg skulle udbetales, når vedkommende funktionær eventuelt forlader De Forenede Nationers tjeneste og vender tilbage til hjemlandet.

Denne foranstaltning havde principielt fået tilslutning fra generalsekretæren, men denne foreslog i tilslutning til det af ekspertudvalget i 1949 fremsatte forslag højere satser, end det rådgivende udvalg kunne gå med til. Plenarforsamlingen vedtog det rådgivende udvalgs forslag.

d) Bestemmelserne om tidspunktet og fremgangsmåden ved overførelse af de for tiden tjenstgørende funktionærer til de nye lønklasser.

Det vanskeligste problem var at finde en overgangsordning. Generalsekretæren havde fremsat et forslag, hvorefter der i intet tilfælde skulle blive tale om en reduktion af de nuværende funktionærers lønninger eller en begrænsning af de alderstillæg, de efter det gældende lønsystem kunne forvente indenfor den lønklasse, hvori de befandt sig. For dette forslag stemte i 5. udvalg 19 delegationer (deriblandt Danmark), medens 22 stemte imod, og 4 afholdt sig fra at stemme. Et kompromisforslag fremsat af den syriske delegation vedtoges derefter med 35 stemmer, deriblandt Danmarks, medens 10 afholdt sig fra at stemme. Det forslag, der var fremsat med støtte af det rådgivende udvalg og ville have betydet noget ugunstigere betingelser for de nuværende funktionærer, bortfaldt derefter.

e) Spørgsmålet om anvendelse af en differentialfaktor ved beregningen af lønningerne for De Forenede Nationers personale i Genève.

Plenarforsamlingen vedtog, at lønningerne for det i Genève ansatte, internationalt rekruterede personale i betragtning af forskellen i prisniveau skulle reduceres med $3\frac{1}{2}$ pct. i forhold til New York.

Det ændrede mere rationelle lønningssystem og de nye bestemmelser vedrørende tillæg etc. vil være sat fuldt i kraft i løbet af 1951 og vil efterhånden medføre en del besparelser for De Forenede Nationer.

7. De Forenede Nationers posttjeneste.

4. plenarforsamling havde ved en resolution af 20. oktober 1949 anmodet generalsekretæren om at fortsætte forberedelsen af et postvæsen for De Forenede Nationer og at afgive en beretning til 5. forsamling*).

I henhold hertil forelagde generalsekretæren en ny og mindre omfattende plan, hvis hovedpunkter var følgende:

a) De Forenede Stater vil i henhold til en overenskomst, hvis hovedlinier nu foreligger, på De Forenede Nationers vegne påtage sig at yde den posttjeneste, De Forenede Nationer kræver.

b) I det postkontor, der oprettes ved De Forenede Nationers nye hovedkvarter, vil der udelukkende blive benyttet særlige FN-frimærker; disse skal fremstilles efter en konkurrence.

c) De Forenede Nationer kan oprette og drive et særligt salgskontor for frimærker til filatelistisk brug, og alle indtægter herved tilfalder De Forenede Nationer.

d) De Forenede Nationer skal uden vederlag stille frimærker m. v. til rådighed for postkontoret.

e) Medens De Forenede Nationer skal sørge for de fornødne lokaler m. v., skal De Forenede Staters postvæsen stille personale, udstyr etc. til rådighed.

*) Se beretn. 4. saml., s. 52.